

udtrykkeligt at tilkjendegive, at det skal være den om et gjort Forslag fattede Beslutning, der uforandret skal gjentages. I ethvert Tilfælde forekommer det mig, at det i en saadan Sag er det Rigtigste at gaae den Bet, der aldeles ikke lader nogen Tvivl tilbage om, at den er rigtig, og ved at gaae den Bet, uforandret at vedtage et tidligere Forslag, lader man aldeles ingen Tvivl tilbage om, at Grundlovens § 100 er opfyldt, hvortil det ved at gaae ind paa Regeringens Forslag og andre det dog altid let efter min Mening kan gjøres til Gjenstand for Tvivl, hvorvidt Grundlovens § 100 er opfyldt. Jeg maa altsaa aldeles understøtte Forslaget om at lade Sagen gaae til en Committee, for først paa et senere Standpunkt at tages under Forhandling.

J. U. Hansen: Det var væsentligt af den Grund, som den ærede Rigsdagsmænd for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) nævnte, nemlig Betragtningen af Bestaffenheden af det nu foreliggende Grundlovsudkast, at jeg foreslog et Udvalg af 9 Medlemmer nedsat. Det forekommer mig, at Forsamlingen ved at nedsette et Udvalg over dette Udkast har forbeholdt sig nærmere at afgjøre, hvorledes der videre dermed skal forholde. Dersom Folkethinget maatte beslutte at optage den Beslutning, der foreligger fra sidste Sæssion om Forandringer i Danmarks Riges Grundlov, saa kunde det jo tænkes muligt, at Folkethinget blev entigt om at sende denne Beslutning til det samme Udvalg, som nu muligen bliver nedsat over det forelagte Udkast, og Udvalget kunde jo da, om det maatte ansee det rigtigst, fremkomme i sin Betænkning med den i forrige Sæssion tagne Beslutning som det, der foreslog fremdeles at behandle her i Thinget. Derved vilde det undgaaes, at det foreliggende Udkast strax blev sædlet paa Kamppladsen i Folkethinget, men først i Committeeen, og, skjøndt jeg virkelig i min Optraeden her lader mig bestemme af fuld Mistillid til Ministeriet, saa er det paa den anden Side min Mening, at jo flirere man agter at ramme, desto forsigtigere skal man gaae frem ved de Skridt, man gjør, og derfor er det mit vedvarende Forslag,

at man strax skrider til at nedsette et Udvalg af 9 Medlemmer over dette Udkast.

Tscherning: Jeg kan jo ikke ville nedsette mig et Forslag af denne Art — og det vilde ogsaa være ganske unyttigt —, naar vi først ere komne til den Overbeviisning, at det hele Spørgsmaal, som her foreligger, ikke er præjudiceret ved, at vi gaae over til at behandle Sagen i et Udvalg. Men, naar vi nu optage Sagen og overgive den til Behandling, komme saa ikke de Ændringsforslag, der fremkomme i Udvalget, til at foreligge som Ændringsforslag til det nye Udkast, saa at altsaa Sagen, naar den kommer tilbage til Thinget, kommer til at undergaae en første Behandling, uden at det, hvorledes man end stiller det, vil blive den anden Vedtagelse af det tidligere vedtagne Forslag? Hvis det ærede Thing imidlertid efter disse Bemærkninger dog er af den Formening, at vi roligt kunne overgive Udkastet til en Behandling i et Udvalg, uden der ved at have taget Forslaget selv under Overveelse og uden at tabe den Fordeel, vi skulde have ved, at det kommer til at ligge som et Ændringsforslag til det tidligere. — thi saaledes skulde jo Regeringen egentlig have filltet Sagen —, saa bortfalder min hele Bemærkning, og saa er jeg meget rolig angaaende dette Forhold, saameget mere, som de Herrer, der have talt i Sagen, vistnok have overveiet den med lige saa stor Forsjærlighed som jeg, for at bringe den til at gaae hurtigt frem.

Formanden: Jeg skal blot dertil tillade mig at bemærke, at jeg ikke troer, det i dette Dilemma vil være nødvendigt, at jeg udtaler mig om de forskjellige Maader, hvorpaa man vil kunne gaae frem, men det er dog aldeles klart, at man meget vel vil kunne udfinde en saadan Maade at behandle Sagerne paa, at det Grundlovsudkast, som blev vedtaget i sidste Sæssion, vil kunne siges at være behandlet anden Gang i Thinget, og jeg troer derfor, at den ærede Rigsdagsmænd ikke behøver at nære nogen Frygt i saa Henseende.

Tscherning: Jeg vil endnu kun opkaste det Spørgsmaal, om det dog ikke i dette Dile-